

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/155/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716208001
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7716208001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Borisa Brondoša v spore žalobcu Š. K., nar. XX.X.XXXX, bytom V., B. X, zastúpeného JUDr. Ivetou Marcinovou, advokátkou, Michalovce, Nám. Slobody 13, proti žalovanému P. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V., J.. K. XX, zastúpenému JUDr. Ľubomírom Hudákom, advokátom, Humenné, Mierová 87, o zaplatenie nájmu s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 10C/179/2016-121 zo 14.12.2020 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 17.200,42 eur spolu s 9% úrokom z omeškania od 28.8.2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal voči žalovanému aj 100% náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca pôvodne voči dvom žalovaným domáhal zaplatenia nájmu z nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX v kat. úz. V. a to ako jej spoluvlastník v podiele 1/2, pričom dňa 26.4.2016 účastníci uzatvorili zmier na sumu 5.000,00 eur a ostatné nároky žalobcu boli vylúčené na samostatné konanie. Uviedol, že žalobca sa pôvodne titulom nájmu domáhal od žalovaných zaplatenia sumy 22.200,42 eur spolu s úrokom z omeškania tvrdiac, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX v kat. úz. V., a to v pomere 1/2, keď tento podiel nadobudol darom od žalovaných 21.9.1998 a tieto priestory boli prenajímané viacerým obchodným spoločnostiam a od februára 2011 do rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v apríli 2013 nájom z nehnuteľnosti v celosti poberali žalovaní, čím sa na jeho úkor bezdôvodne obohatili. Vzal do úvahy obranu pôvodných žalovaných, ktorí v konaní 20C/172/2013, ktoré skončilo zmierom, neboli ochotní akceptovať celú sumu s tým, že v rokoch 2011-2013 museli zaplatiť daň za budovu a daň z príjmu a rekonštrukčnými prácami vykonanými v roku 2012 nehnuteľnosť zhodnotili a investovali do nej finančné prostriedky. Popísal ďalej zistenia vyplývajúce z predložených listinných dôkazov preukazujúcich úhradu nájomného za užívanie sporných priestorov firmami Gastro spol. s r.o., Mecom Trade s.r.o. a Bus-tour a poukázal aj na to, že pôvodne žalovaná J. S. zomrela dňa XX.X.XXXX a majetok poručiťky nadobudol žalovaný, s ktorým pokračoval v konaní. Podrobne citoval obsah prednesov a vyjadrení strán sporu, ako aj ich zástupcov vrátane obsahu záverečných rečí. Dospel k záveru, že predmetom konania je uplatňovaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka na tom základe, že od februára 2011 do apríla 2013 nájom z nehnuteľnosti v celosti poberali pôvodní žalovaní, čím sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatili. Citoval § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a zaoberal sa

výkladom pojmu bezdôvodného obohatenia. Mal za to, že za žalované obdobie nájomné od obchodných spoločností inkasoval len žalovaný s neb. pôvodnou žalovanou v 2. rade a z ich strany tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu vo výške 22.200,42 eur a keďže v pôvodnom konaní bol uzavretý medzi stranami sporu zmier v sume 5.000,00 eur, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 17.200,42 eur. Žalobcovi priznal aj úroky z omeškania vo výške 9% od 28.8.2013 a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Citoval ďalej § 580 a § 581 ods. 2 poslednú vetu Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalovaný je oprávnený uplatniť si v prebiehajúcom konaní voči žalobcovi aj svoj vlastný kompenzačný nárok. Ak žalovaný uplatnený nárok popiera, nemožno jeho procesný úkon, ktorým sa domáha plnenia od žalobcu považovať za kompenzačnú námietku podľa § 147 ods. 2 CSP, ale v takom prípade ide vždy o vzájomnú žalobu. Zdôraznil, že k zániku pohľadávky započítaním nedochádza automaticky, ale len na základe prejavu vôle, to znamená, že započítaniu musí predchádzať kompenzačný započítací prejav ako prejav vôle smerujúci k započítaniu vzájomných pohľadávok. Takýto prejav vôle musí spĺňať všetky náležitosti pre platnosť právneho úkonu a podľa § 37 Občianskeho zákonníka musí byť dostatočne určitý, musí z neho vyplývať, akej pohľadávky sa týka, v akej výške sa započítanie uplatňuje a proti akej pohľadávke veriteľa prejav smeruje. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že k započítaniu došlo už podaním zo dňa 26.4.2016, keď zo znenia tohto listu je zrejmé iba to, že žalovaný vykonanie započítania navrhli, ale z obsahu listu nevyplýva prejav vôle, ktorým by žalovaní jednostranne započítali proti pohľadávke žalobcu vlastnú pohľadávku a nevyplýva z neho ani dostatočná identifikácia oboch pohľadávok. Rovnako z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 21.11.2019 nemožno vyvodiť kompenzačný prejav a preto považoval všetky vyššie uvedené jednostranné prejavy započítania zo strany žalovaného za absolútne neplatný právny úkon. Odhliadnuc od uvedeného, ak by aj v niektorom z uvedených prejavov malo ísť o jednostranný kompenzačný prejav, nemohlo by dôjsť k započítaniu, keďže chýbala splatná pohľadávka žalovaného, ktorú by bolo možné započítať, keďže v čase kompenzačného prejavu neexistovala žiadna pohľadávka žalovaného, ktorej splatnosť by vznikla zo zmluvy, z právneho predpisu alebo z rozhodnutia príslušného orgánu, ktoré by vyvolávali splatnosť prípadnej pohľadávky žalovaného voči žalobcovi, ktoré by obsahovali žiadosť o plnenie v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka a preto na kompenzačnú námietku neprihliadal. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Rozsudok v celom rozsahu napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie, uplatniac pritom odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP. Vytkol konajúcemu súdu, že sa stotožnil so všetkými tvrdeniami žalobcu bez akéhokoľvek skúmania podmienok merita veci. Nesúhlasil s jeho závermi, ktoré vyústili v priznanie žalovanej sumy žalobcovi, keďže si v konaní uplatnil kompenzačnú námietku, ktorú súd neuznal. Bol toho názoru, že jasne preukázal započítanie pohľadávok a v konaní si uplatnil kompenzačný nárok, na čo súd prvej inštancie neprihliadal. Celková suma na započítanie pritom predstavovala 26.216,50 eur, z čoho polovica je 13.108,25 eur, ktorú si nárokoval a z čoho vyplynul kompenzačný nárok na započítanie vo výške 16.971,50 eur a to po zarátaní zaplatenej dane a dane z príjmu. K započítaniu nedochádza automaticky, ale iba v dôsledku prejavu adresovaného druhému účastníkovi, čo on naplnil a presne špecifikoval v konaní - viď vyjadrenie dňa 21.11.2019. Už zo samotného vyjadrenia na pojednávaní dňa 21.11.2019 je zrejmé, že pohľadávka je schopná na započítanie a urobil tak jasný a zrozumiteľný prejav vôle na započítanie. Nesúhlasil preto s dôvodmi odôvodnenia napadnutého rozsudku obsahnutými v bode 41. Venoval sa ďalej predpokladom započítacej námietky v zmysle ust. § 580 Občianskeho zákonníka. V danej veci podľa jeho názoru boli splnené všetky podmienky na započítanie a súd pochybil, ak naň neprihliadal. Súdom zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, keďže v danej veci navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Súd prvej inštancie svojim postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces a odôvodnenie napadnutého rozsudku je podľa neho nepreskúmateľné a arbitrárne, čo je v rozpore s príslušnými článkami Ústavy SR. Vytkol prvoinštančnému súdu, že počas celého konania neuvádzal v rámci súdnych pojednávaní, čo považuje za sporné a čo naopak za nesporné, keď nevysslovil ani právny názor tak, aby strany sporu vedeli navrhovať a označovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, čo taktiež porušilo jeho právo na spravodlivý proces.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a zaviazat žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Bol toho názoru, že počas konania žalovaný nerozporeval ním uplatnenú sumu z titulu nájmu nehnuteľnosti a výška dlžnej sumy a základ nároku bol teda daný. Spornou skutočnosťou zostalo, či došlo zo strany žalovaného k vzájomnému

započítaniu pohľadávok, keď podľa jeho názoru stanovisko žalovaného je nesprávne a nemá oporu v zákone. Venoval sa ďalej ust. § 580, § 581 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a mal za to, že neboli splnené základné zákonné podmienky na započítanie pohľadávok a žalovaný nepreukázal, že k vzájomnému započítaniu pohľadávok došlo. Z listu zo dňa 14.5.2014 vyplýva, že v ňom nejde o započítací prejav žalovaných, keď títo jasne uvádzajú, že si uplatnia viacero kompenzačných položiek a teda iba vyslovili predpoklad, že si v budúcnosti uplatnia započítanie neznámych pohľadávok. Rovnako ani z podania zo dňa 26.4.2016 nevyplýva prejav vôle žalovaných, ktorým by došlo k jednostrannému započítaniu ich pohľadávok. Z listu nevyplýva dostatočná určitosť a identifikácia jednotlivých pohľadávok, ktoré sa mali podľa žalovaných započítať. Na pojednávaní konanom 21.11.2019 právny zástupca žalovaného len odkazoval na návrh predošlého právneho zástupcu, ktorý navrhol započítanie pohľadávok, ale k reálnemu započítaciemu prejavu zo strany žalovaného na tomto pojednávaní nedošlo. V konaní teda nedošlo vôbec k vykonaniu kompenzačného prejavu žalovaného, ktorým by došlo k jednostrannému započítaniu jeho pohľadávky voči uplatnenej pohľadávke, čo predstavuje nespĺnenie jednej zo základných zákonných podmienok, ktoré sú nevyhnutné na vykonanie riadneho a platného započítania pohľadávok. Prípadný riadne uplatnený nárok žalovaným by bol nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého výška sa vyčísľuje ako rozdiel medzi cenou jeho podielu pred investíciou a po jej vynaložení, keď právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniká až po zániku podielového spoluvlastníctva, ku ktorému v predmetnom prípade nedošlo a teda pohľadávka žalovaného v čase údajného vykonania započítacieho prejavu ešte nebola a ani nemohla byť splatná. Bol toho názoru, že napadnutý rozsudok je riadne odôvodnený a skutočnosť, že žalovaný sa s ním nestotožňuje, ešte automaticky neznamená, že boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces.

5. Žalovaný v stanovisku doručenom súdu prvej inštancie 20.4.2021 trval na podanom odvolaní a na tom, že z jeho strany došlo k platnému uplatneniu kompenzačnej námietky, keď napadnutý rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný.

6. Žalobca vo vyjadrení k stanovisku žalovaného zo dňa 16.9.2021 navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania majúc za to, že zo strany žalovaného k započítaniu vzájomných pohľadávok nedošlo.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP namietajúc aj arbitrárnosť rozhodnutia.

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne vyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcom z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP je v súdnej praxi daný vtedy, ak strana sporu oprávnené uplatní nové dôkazné prostriedky v súlade s § 366 CSP a z týchto skutočností vyplynie skutkový stav, ktorý je v rozpore so zisteným skutkovým stavom tvoriacim základ napadnutého rozhodnutia, t.j. je zrejmé, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav, ktorý ako základ rozhodnutia neobstojí.

11. Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

12. Z uvedeného je zrejmé, že zákon pripúšťa skutočnosti alebo dôkazy v odvolacom konaní, v ktorom sa napáda rozhodnutie vynesené v prvoinštančnom konaní, iba v obmedzenom rozsahu. Strana sporu zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie dôkazy a skutočnosti, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v základnom konaní pred súdom prvej inštancie. Tieto dôkazy a skutočnosti nemôže vziať do úvahy ani odvolací súd. V zmysle citovaných ustanovení právo tzv. novôt v odvolacom konaní je nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len v prípadoch uvedených v § 366 CSP.

13. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

14. Berúc do úvahy uplatnené odvolacie dôvody má odvolací súd za to, že tieto nie sú opodstatnené, keďže súd prvej inštancie na základe dostatočných skutkových zistení vec správne právne posúdil a žalovaným neboli prezentované také prostriedky procesného útoku či obrany, ktoré by boli prípustné v odvolacom konaní a ktoré by boli spôsobilé zvrátiť preskúmané rozhodnutie.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor vysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I.ÚS 46/05, I.ÚS 353/06, II.ÚS 220/08, III.ÚS 12/07, IV.ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 1 CSP.

16. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nutné vyvodiť, že v posudzovanom prípade prvoinštančný súd sa riadil vyššie uvedenými pravidlami a odôvodnenie jeho rozhodnutia je dostatočné a preskúmateľné.

17. Žalovaný o.i. namietal, že súd prvej inštancie počas konania nevyslovil právny názor a neuviedol, čo považuje za sporné a čo naopak za nesporné. Účelom § 181 ods. 2 CSP je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú z hľadiska súdu sporné a viesť strany sporu počas konania k tomu, aby mohli predvídať rozhodnutie súdu. Cieľom tohto ustanovenia je i zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby neboli vykonávané zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za nevyhnutné a nepreverovali sa tak bezdôvodné skutkové tvrdenia. Porušenie ust. § 181 ods. 2 CSP však nelimituje strany sporu pri realizácii ich procesných práv. Porušenie predmetného ustanovenia tak nediskvalifikuje stranu sporu

napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, či v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. V danej veci žalovaný mal vytvorený široký priestor na uplatňovanie všetkých jemu prislúchajúcich procesných práv, mohol sa vyjadriť k žalobe, uplatňovať prostriedky procesnej obrany, navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim a to i na viacerých realizovaných pojednávaniach, ako aj zhrnúť svoju argumentáciu na pojednávaní konanom 9.10.2020 a postupu prvoinštančného súdu nemožno vytknúť, aby tento nerešpektoval právo žalovaného na spravodlivý súdny proces.

18. Podstatu odvolacej argumentácie žalovaného predstavuje jeho názor, že pochybil súd prvej inštancie, pokiaľ neprihliadal na jeho prejav vôle smerujúci k započítaniu jeho pohľadávky voči žalobcovi, keď už len na pojednávaní dňa 21.11.2019 urobil jasný a zrozumiteľný prejav vôle na započítanie pohľadávky. Súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozsudku (predovšetkým v bode 40. a 41.) vysvetlil, prečo neprihliadal na uplatnenú kompenzačnú námietku, keď z prejavov žalovaného nevyplýval dostatočný prejav vôle, ktorým by žalovaný jednostranne započítal proti pohľadávke žalobcu vlastné pohľadávky a ním uplatnené pohľadávky neboli ani dostatočne identifikované a k platnému započítaniu tak nedošlo, keď navyše chýbala aj splatná pohľadávka žalovaného, ktorú by bolo možné započítať. S týmito závermi sa stotožňuje aj odvolací súd.

19. Započítanie (kompenzácia) je spôsobom zániku vzájomne sa kryjúcich pohľadávok dlžníka a veriteľa. K zániku záväzku započítaním nedochádza automaticky, keď sa pohľadávky stretnú, ale až na základe jednostranného právneho úkonu, prípadne dvojstranného právneho úkonu - dohody. Ku kompenzácii podľa § 580 Občianskeho zákonníka je nevyhnutné, aby jeden z účastníkov právneho vzťahu urobil prejav smerujúci k započítaniu adresovaný druhému účastníkovi. Forma pre takýto právny úkon nie je predpísaná. Ide pritom o jednostranný právny úkon, pre platnosť ktorého sa vyžadujú náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z jeho obsahu musí byť zrejme hlavne to, ktorá pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej výške, proti ktorej pohľadávke veriteľa smeruje, prípadne proti ktorým z viacerých pohľadávok. Započítanie pohľadávky je teda podmienené právnou skutočnosťou, ktorou je prejav vôle (úkon) započítavajúcej strany smerujúci k započítaniu. Iba na základe kompenzačného prejavu nastane zánik započítavanej pohľadávky a to v rozsahu, v akom sa pohľadávky kryjú. K takému prejavu vôle v danom prípade nedošlo. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že úkon započítania, ktorým dlžník započítava proti pohľadávke veriteľa viacero svojich pohľadávok (prípadne vo svojom súčte aj prevyšujúcich pohľadávku veriteľa) a z ktorých nie je zrejme, ktorá časť započítavaných pohľadávok započítaním zanikla a ktorá nie, je takýto úkon pre neurčitosť neplatný. Pokiaľ úkon smerujúci k započítaniu pohľadávky urobil žalovaný v priebehu konania, hoci predtým žalobcu nevyzval na splnenie záväzku, nemôžu nastať žiadne právne účinky započítania a nedôjde k zániku žalovanej pohľadávky, keďže je nutné rozlišovať medzi prejavom vôle smerujúcim k započítaniu pohľadávky proti žalovanej pohľadávke a medzi výzvou na splnenie záväzku.

20. Vychádzajúc z obsahu spisu má aj odvolací súd za to, že k účinnému vzneseniu kompenzačnej námietky zo strany žalovaného nedošlo. V stanovisku zo dňa 14.5.2014 (č.l. 43 spisu 20C/172/2013 Okresného súdu Michalovce) žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu oznámili súdu, že predbežne odmietajú povinnosť zaplatiť celú žalovanú sumu a „uplatnia viacero kompenzačných položiek“. List zo dňa 7.10.2014 adresovaný súdu (na č.l. 52 spisu 20C/172/2013 Okresného súdu Michalovce) odkazuje na podanie zo 14.5.2014, v ktorom bolo avizované uplatnenie kompenzácie. Obdobne ani list žalovaného adresovaný okresnému súdu (a nie veriteľovi) z 26.4.2016 (na č.l. 87 spisu 20C/172/2013) je nekonkrétny a neobsahuje kompenzačnú námietku. Podľa obsahu odvolania žalovaný je presvedčený, že k započítaniu došlo z jeho strany na pojednávaní 21.11.2019. Podľa obsahu zápisnice (viď č.l. 66-70 spisu) žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu neuznal nárok žalobcu s poukazom na to, že už jeho predošlý právny zástupca navrhol započítanie pohľadávok a teda evidentne vychádzal z mylného presvedčenia, že už v minulosti došlo k prejavu vôle smerujúcemu k započítaniu. V spise Okresného súdu Michalovce 20C/172/2013, ako už bolo uvedené, sa nachádza list žalovaného z 26.4.2016 (viď č.l. 87), adresovaný opätovne súdu a nie veriteľovi, v ktorom žalovaný navrhuje vypracovanie znaleckého posudku za účelom posúdenia stavu nehnuteľnosti po vykonaných prácach v roku 2012 a za rekonštrukčné práce vykonané v roku 2012 a za dane zaplatené daňovému úradu v rokoch 2011 - 2013 žiada od žalobcu vrátenie minimálne polovice nákladov spojených s nehnuteľnosťou vo výške 16.999,61 eur bezúročne. K listu je pripojený súhrn vykonaných rekonštrukčných prác v roku 2012 (ocenených na 24.461,00 eur a rekapitulácia daní za budovu a daní z príjmu za roky 2011-2013). Prítom k účinnému vzneseniu kompenzačnej námietky sa vyžaduje určitý prejav vôle a nepostačuje

predloženie faktúr či súpisu prác. Na pojednávaní konanom 21.11.2019, kde podľa žalovaného malo dôjsť k účinnému vzneseniu kompenzačnej námietky zástupca žalovaného uviedol odlišné sumy, ktoré mali byť predmetom započítania (16.971,5).

21. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, aby žalovaný voči žalobcovi zrealizoval platný a účinný prejav vôle (úkon) smerujúci k započítaniu, z obsahu ktorého by bez akýchkoľvek pochybností bolo zrejmé, aká konkrétna pohľadávka sa uplatňuje na započítanie, v akej výške a proti ktorej konkrétnej pohľadávke. K účinnému započítaniu nepostačujú nekonkrétne formulované úmysly v budúcnosti uskutočniť kompenzačnú námietku, zvlášť pri pohľadávkach, u ktorých je sporné, či veriteľ pri nich už vyzval dlžníka na plnenie v určenej lehote ešte predtým, ako ich mieni urobiť predmetom započítania. Kompenzačná námietka musí byť konkrétna a určitá, pričom nemôže byť podmieňovaná napr. budúcim vypracovaním znaleckého posudku (ako v liste žalovaného z 26.4.2016).

22. Vzhľadom na uvedené je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne a konajúci súd, berúc do úvahy predmet sporu a absentujúci započítací prejav žalovaného nemal dôvod nariadiť či pripúšťať vo veci znalecké dokazovanie.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešný žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).